

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Bonis Operibus Docto. Martini Lutheri Liber

Luther, Martin

Vuittemberge, 1521

VD16 L 7151

Secvndo.

urn:nbn:de:hbz:466:1-33333

negociationibus, in quibus omnes suum compendium, suam comoditatem cum aliorum incommodo querunt, obliuiscuntur legem dicens. *Mathei 7.* Quaecumque uultis ut faciant uobis homines & uos facite illis. Hanc regulam si quis ob oculos habens seruaret, in suo officio, suis negocijs, & actionibus erga deum, inueniret, quomodo emere & uendere, accipere & dare debeat, mutuo dare & gratis tribuere, promittere & seruare, & id genus similia. Inuenientes enim mundi negocia & artes, quam auaritia habeat in omnibus actionibus & negociationibus imperium, non modo satis habebimus occupationum, modo cum deo & honore alii uolentes, uerum etiam horrebimus & terribimur ab hac periculosa & miserabili uita, curis alimoniae temporalis & improbi quietus eius adeo praegrata, deuincta, & capta.

Negociatio
nū fraudes.

SECUNDO.

¶ Quamobrem non abs re sapiens dixit: Beatus uir qui inuentus est sine macula, & post aurum non abiit, nec sperauit in thesauris pecuniae. Quis est hic? & laudabimus eum, mirabilia fecit in uita sua. Quasi diceret, nullus inuentus est, uel saltem perpauci. Imo & eorum pauci sunt, qui eiusmodi phylargyriam & studium & amorem pecuniae in se agnoscant & sentiunt. Nam hic auaritia habet perpulchrum dedecoris & uitij operculum, quod appellatur corporis alimonia, & necessitas naturae. Sub quo negociatur ita immoderate & insatiabiliter, ut seipsum in hoc seruaturum, oporteat, ut ait Sapiens, in uita sua operari miracula. Nunc uide, non solum bona opera, sed etiam miracula facturo, quae deo placeant & laudentur, quid opus est alio cogitare & spectare? Obseruet se ipsum, & uideat ne abeat post aurum, neque reponat spem suam in thesauris pecuniae, permittens, ut pecunia ipsum sequatur, ut pecunia ipsi gratiam, non ipse gratiam pecuniae expectet. Ut pecuniam non diligat, neque cor eius pecuniae inherescat. Sic est ipse uere liberalis, miraculorum operator, beatus uir, & sicut Iob, xxxi, dicit, Nunquam putauit aurum robur meum, & obriuo dixi fiducia mea. Et psalmo lxxij. Diuitiae affluant, nolite cor apponere. Sic CHRISTVS docuit *Mathei 6.* Nolite ergo esse solliciti dicentes, quid manducabimus? quid bibemus? aut quo operiemur? Haec enim omnia inquirunt. Scit enim pater uester quia his omnibus indigetis. Ceterum sunt qui dicant: Imo tu hoc nixus, nihil cura, expectans donec tibi gallina assata in os inuolet. Ego uero non aio, nemini esse uel laborandum, uel alimoniam querendam, sed non curandum, non auare cupiendum, non desperandum se satis habiturum. Sumus enim in Adam omnes ad laborem damnati. Dixit

Spiritualis
intellectus,
praecipit de
no furando.

Non labor,
sed cupiditas
prohibetur.

K.

nam deus Genesis, 7 In sudore vultus tui vesceris pane tuo. Et Job, 8.
Homo nascitur ad laborem, & avis ad volatum. Atqui sicut aves vo-
lant sine cura, solitudine, & avaritia, ita nos decet laborare sine cura &
cupiditate. Si vero curas, aves, & cupis vt tibi allatus gallinæ pullus in
os deuolet, cura & sollicitare, respiciens an dei præcepta implere, & beat⁹
fieri possis.

TERTIO.

Exercitium
fidei in hoc
præcepto.

¶ Hoc opus per se docet fides ipsa. Nam corde sibi persuadente se
deum habere clemētem & propitium, & eo nititur, quomodo est pos-
sibile vt ille sollicitus & avarus esse debeat? Necessē enim est vt a deo
suscipiatur defendendus. Ideo in nulla heret pecunia. Sed ea vitur, his
lari liberalitate, ad prōximi vtilitatem, sciens sese satis habiturum, quan-
tumcūq; distribuat & largiatur. Nam deus eius, cui confidit, ei non
mentitur, eum non deseret. Vt est in psalmo. xxxvi. Etenim iuuenis
fui, & senui, & nunq; vidi iustum (id est fidelem & in deum confidens
tem) derelictum, nec semen eius querens panē. Ideo Apostolus nul-
lum aliud peccatū nominat idololatriam q̄ avaritiā vt se ipsam cras-
sissime prodentem, quod deo nihil confidat, plus sibi de pecunia sua q̄
de deo boni persuadēs, per quam fiduciam deus, vt dictum est, vere vel
honoratur, vel ignominia afficitur. Et reuera in hoc præcepto clare pos-
test deprehēdi, quam omnia bona opera oportet in fide & proficisci &
fieri. Nam hic vnusquisq; mira certitudine sentit, causam vt liberalitas
tis esse fiduciam, ita avaritiæ incredulitatem. Siquidem quod deo cō-
fidit liberalis est, nihil dubitans se satis semper habiturum. Et ediuerso
ideo avarus & sollicitus est, quod deo non confidit. Sicut ergo fides in
hoc præcepto, magister & agitator boni operis est liberalitatis, ita idem
est opifex & in reliquis omnibus alijs præceptis. Adeo vt sine huius-
modi fide nulla possit liberalitas, sed magis temeraria sit pfusio pecuniæ.

Q VARTO.

Bene faciens
dū inimicis.

¶ Circa hæc etiā scitu dignum est, hanc liberalitatem & beneficē-
tiam prorogandam & extendendam esse etiā vsq; ad hostes & aduers-
sarios. Quid enim hoc sit beneficentiæ, si tantum erga amicos simus li-
berales: vt CHRISTVS Lucæ, 6. docuit. Vitur enim eadem etiā
malus homo in suum amicum. Sed & muta animalia sui generis ani-
mantibus bene faciunt & liberalia sunt. Ergo homini Christiano sub-
limius cogitandum est, ita vt eius beneficētia & liberalitas etiā imme-
ritis, malefactorib; inimicis, & ingratis seruiat, & exemplo patris sui cor-